

בית כנסת

★ ★ ★ "בית יוסף" ★ ★ ★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: והכוהנים הלויים

מקאם: סיגא

פרשת אמור

17 במאי, 2025

עלון מספר 1231

י"ט אייר, תשפ"ה

הדלקת נרות 7:49 * שקיעה 8:07 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:30 * מוצאי שבת 8:50, וע"פ רבנו תם 9:20 * זמן טלית 4:13 * שעה זמנית 84:00
עלות השחר 3:56 * נץ החמה 5:37 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:00
צאת הכוכבים 8:45 * סוף זמן קריאת שמע 8:06 * סוף זמן עמידה 9:30 * חצות היום והלילה 12:52
תיקון כרת: יחול ביום חמישי בלילה, 23 במאי, הקריאה בבית יוסף מתחילה בליל שישי בשעה 11:00
ונמשכת כל הלילה, תפילת שחרית בשעה 3:51 בבוקר.
על פי הקבלה, תיקון זה מכפר על עוונות חמורים, הוא בעל הרבה סגולות ויש בו ברכה לפרנסה
ולבריאות, ואשרי מי שיזכה לתיקון זה. ותזכו למצוות אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

בסקילה מקל וחומר מקלל אביו ואמו
שחייב בסקילה לפי שאין מענישין מדין קל
וחומר אלא צריך הכתוב ללמדנו בפירוש
מהי מיתתו, לפיכך נאמר "לפרוש", כלומר
לפרש להם שהכתוב מעיד: "בתוך בני
ישראל". אמרו חז"ל: מלמד שנתגייר.
וכשבירך את ה', בני ישראל בערה בלבם
הקנאה והשנאה, ותהו על שמיתת המגדף
ב"סקילה", הבינו שהוא גר אמיתי ויהודי
לכל דבר, אז כשרגמו אותו השליכו עליו אבן
אחת דווקא, להדגיש שעמדו על טעותם.

פרואות על מסכת אבות

"שמעיה אומר אהוב את המלאכה ושנא את
הרבנות". ידוע ששמעיה וחברו אבטליון, היו
מכלל גרים, אך אמם הייתה מישראל. ויש
הרבה פרושים למאמר זה: א - אהוב את
המלאכה: המבטיחה לך קיום גשמי ועל ידי
זה תהיה עצמאי, ושנא את הרבנות, כי
תצטרך לעשות דברים הנוגדים את דעתך
ואת השקפותך. ב - אהוב את המלאכה
שנחוצה לבריאות הגוף. ושנא את הרבנות.
שמי שנתמנה פרנס על הציבור אסור בעשיית
במלאכה, נמצא שהרבנות מזיקה לגופו
ומסכנת את נשמתו. ג - אם הוא אומר זאת
לבעל מלאכה, מה שייכת לו הרבנות? ואם
אומר זאת לרבי מי יורה ומי ידין? אלא

הפסוק אומר: "ויצא בן אשה ישראלית.
ויקוב ויקלל... ויניחו אותו במשמר וירגמו
אותו אבן... ובני ישראל עשו כאשר צווה
ה'". יש לשאול כמה שאלות: 1 - "למה חבשו
אותו"? 2 - למה,, וירגמו אותו באבן",
כלומר באבן אחת ולא בכמה אבנים כמו
שנאמר במקושש עצים? 3 -,, האם הוא
יהודי או גר"? אם הוא יהודי למה מנעו אותו
מלטות אהלו בתוך מחנה דן? ואם הוא גוי
למה חייב מיתה? 4 - מהו הספק שנכנס
בלבם אם הוא חייב מיתה ומניין להם
שהמקלל חייב מיתה, עד שחבשו אותו
והוצרכו לשאול ה' על דינו? התשובה
האמתית לכל השאלות האלו היא שהוא
"גוי" כי אעפ"י שאמו יהודייה הבן הולך
אחר אמו, כל זה אחרי מתן תורה, אבל
קודם מתן תורה הבן הולך אחרי האב, ואביו
היה מצרי ולכן הוא "גוי" לכל דבר. אבל
משה רבינו ובית דינו נסתפקו אם הוא יהודי
ודאי חייב מיתה מקל וחומר: מי שמקלל
אביו ואמו חייב סקילה וכל שכן המקלל
כלפי מעלה שחייב סקילה ואם הוא "גוי" גם
כן חייב מיתה מדין בן נח שבירך את ה' חייב
מיתה אבל לא סקילה אלא מיתה בסייף.
ומהו לפרוש להם על פי ה' להענישו אם
תמצא לומר שהוא יהודי אין להענישו

הכוונה אהוב את המלאכה שברבנות ולא את השררה שבה, גם הרב יכול לשרת את העם בבחינת עבד. הלל אומר: "הוי מתלמידיו של אהרון". למה אמר מתלמידיו של אהרון ולא אמר כאהרון "עצמו"? לפי שלהיות כאהרון, אי אפשר ועל כל פנים לפחות להיות כתלמידיו. עוד התנא אינו מתכוון לאהבת השלום, שהרי הכתוב במשנה: "אוהב שלום וכו'", אלא הוי כאהרון ולהיות שפל בעיני עצמו, לפי שאחרי שנבחר לכהונה בוש לגשת אל המזבח כיון שראה את עצמו חסר שלימות. ועוד תלמד מחוסר הקנאה שבו, ששמח בגדולת אחיו הצעיר ממנו שנאמר: "וראך ושמח בלבו" וגם קרא לו "אדוני". "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" אוהבם גם לפני שנתקרבו לתורה.

ל"ג בעומר

הוא יום שמחתו של התנא האלקי הרשב"י זי"ע. רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י), מגדולי התנאים בדור הרביעי לתנאים, חי אחרי חורבן בשנת 140 למספר הנהוג. מחבר ספר ה"זוהר" - ספר היסוד של תורת הקבלה. הוא רבי שמעון סתם הנזכר בש"ס, האריך ימים ונפטר אחרי רבי ישמעאל. תחלה למד תורה ביבנה, וישב לפני רבי יהושע ולפני רבן גמליאל דיבנה. אחר - כן היה מחמשת תלמידיו האחרונים של רבי עקיבא שהיו: רבי מאיר - רבי יהודה - רבי יוסי - ורבי אלעזר בן שמעון. רבותיו הם: רבי עקיבא - רבי יהושע - רבי יהודה בן בבא - רבן גמליאל - רבי אלעזר בן יהודה. 22 תלמידים היו לו מהם. בנו (ר' אלעזר בר' שמעון) - רבי דוסתא - רבי חנינא - רבי יוחנן - רבי יונתן - רבי יצחק - רבי ירמיה - רבי מתיא - רבי נהוראי - רבי פנחס בן יאיר - רבי שאול - רבי שמעון בן מניסא - ורבי יהודה. הוא למד 13 שנה בישיבתו של רבי עקיבא בבני ברק. רבי עקיבא חיבבו, וקראו "בני" ואמר לו: "דייך שאני ובוראך מכירין כוחד" (סנהדרין). גם כאשר רבי עקיבא נתפס על ידי השלטונות ונאסר בבית הסוהר, בא אליו רשב"י ללמוד תורה מפיו. במשנה מובאים הרבה ויכוחים הלכתיים בינו ובין רבו רבי עקיבא. פעם אחת התבטא רשב"י על רבי עקיבא ביטוי

שנראה בעיניו כזלזול בכבוד רבו, ועל כך ישב זמן רב בתעניות עד שהושחרו שניו (נזיר): חכמים מסרו: סתם "ספרי" (מדרש הלכה לחומש במדבר ודברים) הם דברי רשב"י על פי מה שלמד מרבי עקיבא הוא וארבעה חבריו, תלמידי רבי עקיבא שנמסרו על ידי רבי יהודה בן בבא, לאחר דיכוי מרד בר כוכבא. פעמים רבות חלק על רבי מאיר ועל רבי יהודה. רשב"י ראה כיצד סרקו הרומאים את בשרו של רבי עקיבא במסרקות של ברזל מפני שעסק בתורה, לכן היה מן המתנגדים החריפים לשלטון הרומאי. פעם אחת שישב עם רבי יהודה, רבי יוסי ויהודה בן גרים, ביטא את דעתו נגד השלטון, שכל התיקונים שעשו הרומאים - שווקים גשרים ומרחצאות לא עשו אלא לצורך עצמם. יהודה בן גרים לא נזהר בלשונו וסיפר לאחרים את ששמע מרשב"י, עד שהדברים הגיעו לאוזני המלכות שגזרה על רשב"י מיתה. תחילה הסתתר עם בנו רבי אלעזר בבית המדרש ואחר כך הסתתרו במערה. בדרך נס צמח במערה עץ חרובים ויצא מעיין מים, מהם ניזונו במשך כל זמן שהותם במערה. כדי שבגדיהם לא יבלו היו משתמשים בהם רק בשעת התפילה, ובשאר הזמן היו מתכסים בעפר, עד שנעשו בקעים וסדקים בגופם. כל זמן ישיבתם במערה, עסקו בתורה ופרשו מענייני העולם הזה. כעבור 12 שנה מת הקיסר והגזירה בטלה. כשיצאו מן המערה וראו אנשים חורשים וזורעים, אמרו: "מניחים חיי עולם ועוסקים - בחיי שעה, וכל מקום שנותנים בו עיניהם מיד נשרף. יצאה בת קול ואמרה להם: "להחריב עולמי יצאתם? חזרו למערכתכם". כעבור שנה יצאו מן המערה ורשב"י אמר לבנו: "בני, די לעולם אני ואתה". אולם, כשראו כמה חביבות מצוות על ישראל - נחה דעתם. רשב"י העיד על עצמו: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין". הוא היה מלומד בניסים. כשגזרה המלכות על ישראל גזירות קשות, אמרו "מי ילך (לרומי) ויבטל הגזירות? - ילך רשב"י שהוא מלומד בניסים". לרשב"י התלווה רבי אלעזר בר יוסי והם הצליחו לבטל את הגזירות. אמרו עליו, שזכותו הגנה על דורו ולא נראתה קשת

בימיו. רשב"י נפטר ביום ל"ג בעומר (י"ח באייר) ונקבר במירון. שמו התקדש בעם, ולתפילה על קברו מייחסים כוח רב. רבים עולים לקברו במשך כל ימות השנה ובעיקר ביום ל"ג בעומר, בו נהגו עוד מימי קדם לערוך "הילולא" על קברו. מפורסם מאוד הפיוט "בר יוחאי נמשחת אשריך" ששרים ביום ההילולא בכל התפוצות. ישראל ציינו את ל"ג בעומר בלימוד תורתו ובהדלקת מדורות לעילוי נשמתו וכעת עושים את ההילולא בבית הכנסת בית יוסף בליל ששי, 15 במאי, בשעה 8:00 בערב.

הדרך לרפואה ולבריאות

עם הזמן, ריאותיו של המעשן אינן יכולות לקבל מספיק חמצן, לפי שהקולטנים (הנדיות) של החמצן שבריאותיו נפגמו, ואז חולה במחלת נפחת הריאות (אנפיזמה). מחלה זאת נקראת בעולם הרפואה "החי המת"... כלומר, אדם בריא בגופו אבל אין לו אור, רוצה אור ואינו יכול לקבלו. וגדולי ישראל בדור הקודם יצאו בתוקף נגד העישון, ועתה נוספו אליהם גדולי דורינו שליט"א, ועוד הוסיפו משנה תוקף בהתנגדותם לעישון, כאשר התבררה גודל הסכנה והרס הגוף הנגרמים מן העישון. וכאשר התריעו על כך גדולי הדור בקריאתם הנרגשת לצעירי הצאן לבל ירגילו עצמם חלילה בהרגל הרע הזה של עישון הסיגריות, וכלשונם: "הננו פונים בזה להיקרים והחביבים צעירי עמנו שעדיין אינם קשורים להרגל הרע הזה שסופו יכול להיות גרוע מאוד, והוא הרגל עישון הסיגריות. אנא, אחינו, אל תרעו לעצמכם ולסביבתכם ואל תרגילו עצמכם בזה, כי תורתנו הקדושה היא תורת חיים "וחי בהם" וחפץ השם שכל אחד ישמור בריאותו בכדי שנוכל לעבוד אותו, וח"ו מלהקל ראש בענין שמירת הבריאות, ובפרט ועל אחת כמה וכמה בדבר שלדעת הרופאים הוא מזיק ממש.

דברי מוסר: כפוי טובה

הפסוק אומר: "משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו". על כל אדם חובה לקבל עליו אם קבל כל דהוא טובה מחברו, שתהא חקוקה בלבו תמיד כל הימים ולא לעשות אתו שום רעה, ולשלם לעושה הטובה ככל

הבא מידו, אפילו אם עשה לו גם כן רעה. הרעה תשכח והטובה לא תשכח. כי צריך שיהא באדם מדעת קונו. ככתוב: גם אלה תשכחנה - שהוא מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך - שהיא קבלת התורה כששמעו על הר סיני הפסוק "אנכי ה'". וצא ולמד ממש רבינו, שלא היכה את היאור ואת העפר לפי שקבל טובה מהם, וכן לא נקם משה נקמת מדין לפי שגדל עמהם. עוד אמרו: כל הפותח פתח לחברו, חייב בכבודו יותר מאביו ואמו אתה מוצא באליהו הנביא שלא החיה את אבותיו כמו שהחיה את בן הצרפתית. וגם אלישע החיה את בן השונמית ומסר נפשו על אכסניא שלו. ואם כל כך חייב להחזיק טובה לחברו על פת לחם, כל שכן, אם קבל ממנו טובה רבה, בגשמיות וברוחניות והפרישו מדרך רעה. ואם לא הכיר טובתו ולא נהג בו כבוד, הרי זה קרוי כפוי טובה. וכל שכן כמה חייבים אנחנו לפני ה' שגומל עמנו חסדים תמיד ובכל רגע, וכמה חייבים לעשות רצונו ולקיים מצוותיו וה' ישמרנו אמן

הראשון לציון: הגאון חכם עובדיה יוסף

1921-2013

אחר שאביו של חכם עובדיה הסכים לבנו לחזור לישיבה, ולא יבוא עוד לחנותו לעזור לו, הימים נקפו, עובדיה הצעיר המשיך להגיע בכל בוקר ל"פורת יוסף" שבירושלים לעשות חיל בלימודו ולהפליא את כל מוריו וחבריו בשכלו החרף, אך אביו טרם הסכים לעובדה זו, כי בנו לא יעזור לו יותר בחנותו, ומידי פעם היה עולה אל רבי עזרא עטייה ומבקש ממנו שיאות לאפשר לבנו לעזור לו מעט בעבודה, אך הרב היה מדבר אל ליבו ומסביר לו שעל התלמיד הגאון להיות רק בין כותלי הישיבה, כי רק שם יוכל לעלות ולהתעלות בתורה. הגאון המקובל רבי יוסף עבאדי שעיו, מחכמי פורת יוסף, קרא באחד הימים למחותנו רבי יחזקאל מטלון, ואמר לו: בא עמי לישיבת פורת יוסף ואראה לך דבר מעניין. הכניסו הרב שעיו לספריית הישיבה, והצביע לו על בחור כבן שמונה עשרה המוקף במאות ספרים חדשים גם ישנים ומעיין בהם אנה ואנה, סוגר ספר ופותח ספר בזה אחר זה ומתענג עליהם, ולא שת לבו אל הנכנסים והיוצאים, ויאמר לו:

תדע לך, זה הבחור עתיד להיות גדול הדור ולהאיר את העולם בתורתו. ואותו בחור היה מרן עובדיה יוסף.

סיפור

כשהתחיל חיים ליב לעסוק בתורה לפני בתו במעמד רבי אלימלך, מיד צעק הרבי על הבת ואמר לה איך לא זזה ולא נעה כששומעת דבר תורה? מיד קמה הבת וישבה על המיטה בבעתה. עוד המשיך הרבי: עדיין יש מי שלא עומד מלוא קומתו ושומע אותנו עוסקים בדברי תורה? מיד הנערה קמה והחלה הולכת לכיוונו של מרכז החדר אחרי חודשים רבים בהם לא עמדה על רגליה. אז בירך הרבי את חיים ליב שיראה נחת מבתו זאת, רפואה שלמה, זיווג הגון ואורך ימים. ולפני שיצאו האב ובתו מבית הרבי, אמר הרבי: כמדומה לי שבתך זאת הגיעה אל פרקה וראויה להינשא, אבל מהיכן תיקחו מעות להשיאה? אביה לא השיב. המשיך הרבי, אני כותב לך עכשיו ארבע מאות זהובים על הנייר לעזור לך להשיאה. בדרך חזרה, עברו האב ובתו לבית הרב מאור ושמש, והראה לו הנייר שכתוב בו ארבע מאות, אבל אינו מיועד לשום אדם לתת לו. ושאל את הרב: אל מי יש להגיש את הכתב? ענה לו: אם הרבי לא כתב לאיזה איש מיועד הדבר, משמע מזה שהדבר יתגלגל מעצמו. והמשיך הרב: כשיגיע לך הסכום הזה, כתוב לי באיזו דרך נושעת.

דינים

- 1 - אם נסתפק אם בירך "אשר יצר" אם לא, לא יברך ואפילו עשה צרכיו פעמיים, ולאחר מכן נסתפק, לא יברך.
- 2 - מי שנצרך לנקביו מספר פעמים תוך זמן קצר, מחמת שיש לו חולי במעיו, או מחמת ששתה תרופה המביאה לידי שלשול, צריך לברך "אשר יצר" אחר כל פעם שעושה צרכיו, ומכל מקום אם אחר שעשה צרכיו מיד מרגיש שהוא צריך תיכף לחזור ולעשות צרכיו, לא יברך "אשר יצר" אלא אחר שיסיים לעשות כל צרכיו.
- 3 - אין שיעור להטלת מים לענין ברכת "אשר יצר", ואפילו הוציא טיפה אחת חייב לברך.
- 4 - מי שיש חולי המביא לידי כך שעושה

צרכיו מתוך צער וכאבים גדולים, אף על פי כן מברך "אשר יצר". וכן מי שיש לו שקית לאיסוף השתן, צריך לברך "אשר יצר" אחר כל פעם שיצאו ממנו טיפות, ופסקו לצאת, וכן מי שהוצרך לתת מעט מי רגלים לבדיקה, צריך לברך "אשר יצר".

5 - מי שהחל לברך ברכת אשר יצר, ובאמצע הברכה שמע קדיש או קדושה, אם כבר התחיל בתיבת אשר יצר, פוסק ועונה כדרך שפוסק באמצע קריאת שמע וברכותיה, דהיינו שעונה חמש אמנים הראשונים של קדיש, ויהא שמיה רבה וכו', וברכו, ופסוק קדוש קדוש ופסוק ברוך ה' ממקומו, אבל אינו עונה אמן אחר שאר ברכות.

התרומים לעלון זה

האדון אברהם אברהם ואשתו הגברת סגולה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אבי הבן אלי משה דהב ואשתו הגברת לינדה ובניהם לברכה ולהצלחה ומזל טוב להנולד החדש משה ומברוק אמן. *** הגברת אולגה זליטה ובניה האחים המבורכים נסים, משה, שלמה, נינה, פיפי ושרה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח נתן בן נגלא ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדירה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרח ע"ה אמן. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$600.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 251,300,
900 + מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com